

andre Stoler her i Landet, vil det viſt være det ærede Finantsubvalg bekjendt, at Ministeriet aldrig negter den Slags Ting. Naar man alſaa i Fjor har ſagt, at man ikke vilde gjøre Forſlag i den Retning, var det, fordi Sagen ikke var moden til Optagelſe; den var utvivlsomt ikke moden, og Andragerne erkjende det jo ſelv, idet de mene, at der ſiden den Tid er foregaaet en Udvikling, ſom nu kunde gjøre den mere moden. Seg ſkal være villig til at underſøge Andragendet, men det vilde jeg have gjort alligevel uden Henviſning. Reglen er den, og derom tror jeg, vi ere enige. — Ministeriet følger den altid, — at naar ellers de ſædvanlige Billaar ere tilſtede til at underſøtte Opførelſen af Bygninger til tekniſke Skoler, gjør Ministeriet altid Forſlag om, at de ſaae Underſtøttelſen. Det er ganſte rigtigt, ſom den ærede Ordfører ſagde, ſaavidt jeg erindrer i alt Fald, at det Høieſte, man er gaaet til, var $\frac{1}{3}$ af den ſamlede Sum, ſom Stolen koſtede, og jeg tror forſvorigt ikke, at man i alle Tilfælde er gaaet ſaa høit. Alſaa, vi ere enige om, at Sagen ſtiller ſig ſaaledes, at Eſbjerg ſkal have ſamme Billaar ſom alle andre Stæder. Deri er jeg ganſte enig. Hvad angaar det ſidſte Andragende under Nr. 25, ſom er foreſlaaet henviſt til Finantsministeren, ſkal jeg paa hans Begne indſtrænge mig til at erklære, at han vil være villig til at gjøre Andragendet til Gjenſtand for Overveielſe, hvis Thinget maatte finde det rigtigt at henviſe det til ham.

Bingel: Seg tager Ordet for det Andragende, ſom har Nr. 24, fra en Del Beboere i Løſſen om Statsunderſtøttelſe til den Fiſter, der har reddet ſaa mange Menneſteliv, der har ſat ſin Helbred og Førlighed til, og ſom nu ikke ſelv andrager om den ringeſte Belønning, men for hvem, hvad der er ſaa langt ſmukkere, hans Kammerater, Beboerne af Fiſterleiet, ſom kjende ham, andrage det høie Thing om dets Medvirkning til, at denne Mand maa ſaae en aarlig Underſtøttelſe. Seg betragter dette Andragende ſom et af de ſmukkeſte Andragender, der nogenſinde have ligget her paa Thingets Bord. Seg vilde ønske, at vi ikke foretog denne Sag her i dette Møde, hvor der henimod Juleferien er en Slags Oploſnings-tilſtand. Hvis dette ikke var Tilfældet, hvis man var ſamlet i større Antal her, vilde jeg, trods alle Regler og Sædvaner, have anmodet det høie Thing om at reiſe ſig for denne Fiſter. Det er der nu ikke Leilighed til her, det vil jeg ikke gjøre nu, men jeg vil ſaa i hvert Fald lægge et godt Ord

ind for ham. Det forekommer mig at være aldeles ſtorartet, hvad denne Mand har øvet. Lad os blot tænke paa de 14 Menneſteliv, han har reddet! Hvad følger ikke dermed? Og hvad er der ſaa ikke udført af Bedriſter og Heltegjerninger ved Siden af diſſe Forſøg, ſom virkelig kronedes med Held? Hvad angaar Frygten for, at det ſkulde drage Konſekventer efter ſig, deler jeg ikke den med den høitærede Minister. Sid det netop maatte drage mange Konſekventer efter ſig! Sid det maatte viſe ſig, at vi havde mange af den Slags Helte! Nogle vide vi, vi have. Det tror jeg aldrig, dette Thing vil beklage, at der kommer den Slags Andragender til os, og jeg tror aldrig, at dette Thing vil nægte ſin Medvirkning dertil. Et udvortes, et praktiſt Forhold vil jeg dog ſærlig gjøre den høitærede Minister opmærksom paa. Det er, at han, ſvømmende i iſkolde Vinterſtrømme, har reddet ſaa mange Menneſteliv. Seg veed tilfældig, at Fiſterne paa Nordkysten af Jylland i Reglen ikke ere lyndige i Svømmekunſten; det er alſaa dog alligevel noget ganſte udenfor det Sædvanlige, noget Overordentligt, ſom denne Mand har udført. Men ſelv om det ikke var noget Overordentligt, lad os dog hædre ham, og lad os med Sver ſlutte os til det Forſlag, ſom ikke Udvalgets Mæltal, men heldigvis hele Udvalget har ſtillet, og lad os derved anbefale Sagen til den høitærede Ministers ſærlige Velvillie!

Berg: Den ærede Minister har jo givet Udvalgets Indſtilling og Ordførerens Motivering en varm Tilſlutning, hvad den paagjældende Mand angaar, ſom nys blev omtalt af den ſidſte ærede Taler. Seg mener alſaa, at den paagjældende Mand er, hvad Andragendets begrændſede Forlangende angaar, i gode Hænder. Han vil jo efter nærmere Underſøgelse af Andragendet, og naar de opgivne Fakta ſaa nogenlunde holde Stik, abſolut ſaae en ſaadan Bevilling, at han kan føre en ſorgfri og ikke for knap Alderdom. I den Henſeende har jeg alſaa ikke nogen ſærlig Grund til at blande mig i denne Debat. Men jeg ſkal ikke negte, at ligesom den ærede ſidſte Taler, hvem det glædede mig at høre, ſaaledes har Meddelelſen om denne Sag jo ogſaa vaakt mine Følelſer for den Paagjældende, og der var et enkelt Ord, jeg tror egentlig kun et enkelt Ord, i Ministersens Udtalelſer, ſom jeg ikke tror, at den meget ærede Minister vil have opfattet, ſom det kunde opfattes, et Ord, hvoraf jeg ligesom følte mig stødt. Dige overfor den ærede Ordførers Udtalelſe om, at her behøvede vi ikke at frygte for Konſe-